

డాక్టర్ యశ్ పాల్ సాహా

వర్యేస్

డీల్లీ అడ్మినిస్ట్రేషన్

పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, కె.సి.దాస్ గుప్తా, జె.జె.)

డ్రగ్స్ అండ్ మ్యాజిక్ రెమెడీస్ (అభ్యంతరకర ప్రకటన) చట్టం, 1954 సెక్షన్ 2(డి), 3, 7, 14(1)(సి) - "ఏదైనా ప్రకటన ప్రచురణలో పాల్గొనడం" - అర్థం - భారతదేశ భూభాగంలో పంపడం - రుజువు భారం - సంతృప్తి చెందవలసిన షరతులు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తాయి.

పిటిషనర్ న్యూఢిల్లీలోని హోమియోపతి ఆసుపత్రి యజమాని. "హోమియోపతి డాక్టర్" అనే పత్రికను నడుపుతున్నాడు.

మిస్ట్రీ సింగ్ అనే వ్యక్తి అభ్యర్థన మేరకు పిటిషనర్ ఆ పత్రిక ప్రతులను, వి.పి.పి మందుల జాబితాను పంపాడు. మిస్ట్రీ సింగ్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ లేదా హోల్ సేల్ లేదా రిటైల్ కెమిస్ట్ కాదు, అయినప్పటికీ అతను ఒక రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ వద్ద గుమస్తాగా పనిచేస్తున్నాడు. పిటిషనర్ మిస్ట్రీ సింగ్ కు పంపిన మందుల జాబితాలో కేవలం మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ల ఉపయోగం కోసమేనని ముద్రించిన చెరగని సిరా ఉంది. డ్రగ్స్ అండ్ మ్యాజిక్ రెమెడీస్ (అభ్యంతరకర ప్రకటన) చట్టం 1954లోని సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 7 ప్రకారం పిటిషనర్పై కేసు నమోదు చేశారు. ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ అతనిపై మోపిన నేరాన్ని దోషిగా నిర్ధారించి, అతనికి రూ. 10,000 జరిమానా విధించారు. 1000. అప్పీలుపై అదనపు సెషన్స్ జడ్జి శిక్షను ధృవీకరించినప్పటికీ జరిమానాను రూ.500కు తగ్గించారు. పిటిషనర్ రివిజన్ పిటిషన్ ను హైకోర్టు కొట్టివేసింది ప్రస్తుత అప్పీల్ ఈ కోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక సెలవుపై ఉంది.

పిటిషనర్ తరపున వాదనలు వినిపించారు. 3 ఈ చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది, అందువల్ల ఇది సెక్షన్ 14కు లోబడి ఉంటుంది, ఇది రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ లేదా హోల్ సెల్ లేదా రిటైల్ కెమిస్ట్ కు నిర్దేశిత పద్ధతిలో రహస్యంగా పంపే ఏదైనా ప్రకటనను చట్టంలోని ఇతర నిబంధనల నుండి మినహాయించింది. ఈ సెక్షన్ ఆధారంగా పిటిషనర్ అభ్యంతరకరమైన ఆర్థికల్స్ ను పంపమని లిఖితపూర్వకంగా అభ్యర్థించినందున అప్పీలుదారుకు విచారణ చేయాల్సిన బాధ్యత లేదా అని విచారించే బాధ్యత లేదని వాదించారు. ఆ వ్యక్తి రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ లేదా కెమిస్ట్. ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనల్లోని 6వ నిబంధనపై పిటిషనర్ ఆధారపడ్డారని, తాను పంపిన జాబితాలో చెరగని సీరాతో ముద్రించిన పదాలు ఉన్నాయని, రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ల ఉపయోగం కోసం మాత్రమే తాను చట్ట నిబంధనలను పాటించానని పిటిషనర్ వాదించారు.

1) "ఏదైనా ప్రకటన ప్రచురణలో పాల్గొనడం" అనే నిర్వచనం ఎస్ లో ఉంది. ఈ చట్టంలోని 2(డి) ప్రకటన ముద్రణ, భారతదేశంలోని ఏ ప్రాంతంలోనైనా పంపేంత విస్తృతమైనది. ఒక వ్యక్తికి శిక్ష విధించే ముందు, అతని ఇంటికి తీసుకువచ్చిన ఉల్లంఘన అలవాటైన ఉల్లంఘన స్వభావంలో ఉందని చూపించాల్సిన అవసరం లేదు. ఒక్క ఉల్లంఘన సెక్షన్ 7 కింద ఒక వ్యక్తిని దోషిగా చేస్తుంది.

(ii) సెక్షన్ 3 సెక్షన్ 14లోని నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది మరియు అప్పీలుదారుని కేసు సెక్షన్ 14 కిందకు వస్తుంది. అతనిపై 3 ప్రయోగించడానికి వీల్లేదు. జాబితా పంపిన వ్యక్తి మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కాదని ప్రాసిక్యూషన్ చూపించాలి. ఇది రుజువైతే పిటిషనర్ తన కేసు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తుందని కోర్టును సంతృప్తి పరచాల్సి ఉంటుంది. పిటిషనర్ 6వ అధికరణ కింద సూచించిన షరతుల్లో ఒకదాన్ని పాటించినందున పిటిషనర్ కేసు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు రాదు.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 157 ఆఫ్ 1962.

1961 క్రిమినల్ రివిజన్ అప్లికేషన్ నెంబరు 281-డిలో డిల్లీలోని పంజాబ్ హై కోర్టు (సర్కూల్ బెంచ్) ఫిబ్రవరి 9, 1962 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది.

పిటిషనర్ తరపున జేపీ గోయల్..

ప్రతివాదిగా బి.కె.ఖన్నా, ఆర్.ఎన్.సచ్ఛే వాదనలు వినిపించారు.

నవంబర్ 29, 1963. న్యూఢిల్లీలోని జంక్ పురాలోని హోమియోపతి ఆసుపత్రి యజమానులు డాక్టర్ యశ్ పాల్ సాహి, ఆయన భార్య డాక్టర్ సుశీల సాహి ఈ తీర్పును వెలువరించారు. వారు "హోమియోపతిక్ డాక్టర్" అనే పత్రికను కూడా నడుపుతున్నారు. 1958 మే 15న మిస్ట్రీ సింగ్ తాను తయారు చేసిన మందులు ప్రభావవంతంగా ఉన్నాయని పిటిషనర్ కు లేఖ రాశారని, అందువల్ల 1958 జనవరి 15 నుంచి లేఖ తేదీ వరకు తన పత్రిక "హోమియోపతి డాక్టర్"ను తనకు పంపాలని పిటిషనర్ ను కోరినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ లేఖలో మిస్ట్రీ సింగ్ తాను ముద్రించిన మందుల జాబితాను తనకు పంపాలని వైద్యుడిని అభ్యర్థించాడు మరియు అవసరమైన ధరలను చెల్లిస్తానని అతను హామీ ఇచ్చాడు మరియు పి -1 నుండి పి -6 వరకు ఉన్న ప్యాకెట్ ను వి.పి.పి పంపాలని సూచించాడు, ఇవి "హోమియోపతి డాక్టర్" మరియు ఎక్స్ పి -7 యొక్క కాపీలు. ఇది 1958 మే 24 న మిస్ట్రీ సింగ్ కు పంపిన మందుల జాబితా. డిల్లీ అడ్మినిస్ట్రేషన్లో అధికారిగా ఉన్న సేర్ సూచనల మేరకు మిస్ట్రీ సింగ్ పిటిషనర్కు లేఖ రాశారు. అందుకే ఆ ప్యాకెట్ ను మిస్ట్రీ సింగ్ అందుకున్నప్పుడు సేర్, ఇతర సాక్షుల సమక్షంలో తెరిచి చూడగా ఆ ప్యాకెట్లో పి-1 నుంచి పి-7 వరకు ఉన్నట్లు గుర్తించారు. ఈ ప్యాకెట్ ను మిస్ట్రీ సింగ్ కు పంపడం ద్వారా పిటిషనర్, అతని భార్య ఇద్దరూ డ్రగ్స్ అండ్ మ్యాజిక్ రెమెడీస్ (అభ్యంతరకర ప్రకటన) చట్టం 1954లోని సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 7 ప్రకారం నేరానికి పాల్పడ్డారని ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించింది. అనంతరం డాక్టర్ సుశీలా సాహిపై ఇచ్చిన ఫిర్యాదును ఉపసంహరించుకుని పిటిషనర్ పై మాత్రమే కేసును కొనసాగించారు. విచారణలో సేఫ్, మిస్ట్రీ సింగ్, డాక్టర్ అనంత

ప్రకాశ్ సాక్ష్యాధారాలు ఇచ్చారు, వీరి వద్ద మిస్ట్రీ సింగ్ గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నారు. ఈ కేసును విచారించిన మేజిస్ట్రేట్ పిటిషనర్ ను ప్రశ్నించగా, పి-1 నుంచి పి-7 వరకు మిస్ట్రీ సింగ్ కు పంపినట్లు అంగీకరించాడు. ఈ వాస్తవాల ఆధారంగా మేజిస్ట్రేట్ అప్పీలుదారుడు చేసిన నేరానికి దోషి అని నిర్ధారించి అతనికి రూ.1,000 జరిమానా విధించారు. ఈ ఉత్తర్వుల కరెక్టును సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్ ఢిల్లీలోని అదనపు సెషన్స్ జడ్జి ముందు అప్పీల్ చేశారు. అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి సాక్ష్యాలను పరిశీలించి, ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ నమోదు చేసిన విషయాలను ధృవీకరించారు. ఫలితంగా, అప్పీలుదారునిపై విధించిన శిక్షా ఉత్తర్వు ధృవీకరించబడింది; కానీ శిక్షకు సంబంధించి అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి రూ.500 జరిమానా విధిస్తే న్యాయం జరుగుతుందని అభిప్రాయపడ్డారు. పి-1 నుంచి పి-7 వరకు ఉన్న పార్సెల్ ను పిటిషనర్ మిస్ట్రీ సింగ్ కు పంపినట్లు అప్పీల్ కోర్టు తేల్చింది. "హోమియోపతి వైద్యుడు" ప్రచురణలోని పి-1 నుండి పి-6 వరకు ఉన్న అంకెలు ఈ చట్టం పరిధిలోకి రాలేదు, కానీ 'ఫెస్టివల్-ఇ-ముజరబత్' అయిన ఎక్స్ పి-7 ఈ చట్టం పరిధిలోకి వచ్చింది. ఇది ఔషధాల జాబితా, వాటి ప్రభావాన్ని వివరించడం ద్వారా ఆ మందులను ప్రచారం చేయడానికి ఉద్దేశించబడింది మరియు మందుల ధరలను కూడా ముద్రిస్తారు. పిటిషనర్ మిస్ట్రీ సింగ్ కు పి-7ను పంపినట్లు అదనపు సెషన్స్ జడ్జి నిర్ధారించినప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 7 ప్రకారం అతని శిక్ష సమర్థనీయమని భావించారు. ఆ తర్వాత పిటిషనర్ ఈ విషయాన్ని రివిజనల్ అప్లికేషన్ ద్వారా హైకోర్టు దృష్టికి తీసుకెళ్లారు. సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 7 ప్రకారం పిటిషనర్ దోషి కాదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించేటప్పుడు సెక్షన్ 14(1)(సి)లో పొందుపరిచిన నిబంధనల ప్రభావాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకోలేదని ఆయన తరపున హైకోర్టును కోరారు. ఈ వాదనతో హైకోర్టు ఏకీభవించలేదు. దీని ప్రకారం పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన రివిజనల్ పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది. ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగానే పిటిషనర్ ప్రత్యేక సెలవుపై ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

పిటిషనర్ కేసు చట్టంలోని సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తుందని, పిటిషనర్ కు శిక్ష విధించడం సమంజసం కాదని గోయల్ వాదించారు. ఈ వాదన యొక్క యోగ్యతలను నిర్ణయించేటప్పుడు చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలను ప్రస్తావించడం అవసరం. కొన్ని సందర్భాల్లో మాదకద్రవ్యాల ప్రకటనలను నియంత్రించడానికి, మాయా లక్షణాలను కలిగి

ఉన్నాయని ఆరోపించబడిన నివారణల యొక్క కొన్ని ప్రయోజనాల కోసం ప్రకటనను నిషేధించడానికి మరియు దానికి సంబంధించిన విషయాలను అందించడానికి ఈ చట్టం ఆమోదించబడింది. సెక్షన్ 2లో నిర్వచనాలు ఉన్నాయి. సెక్షన్ 2 (డి) 'ఏదైనా ప్రకటన ప్రచురణలో ఏదైనా భాగస్వామ్యం వహించడం' (1) ప్రకటన ముద్రణ, (2) ఈ చట్టం విస్తరించిన ప్రాంతాల వెలుపల ఏదైనా ప్రకటనను ప్రచురించడం, ఆ భూభాగాల్లో నివసిస్తున్న వ్యక్తి ద్వారా లేదా ఆదేశానుసారం. 'ఏదైనా ప్రకటన ప్రచురణలో ఏదైనా భాగస్వామ్యం వహించడం' అనే పదానికి నిర్వచనం సమ్మిళిత నిర్వచనం అని, నిషేధిత వ్యాసాన్ని పంపితే, అది చట్టం యొక్క అర్థంలో ప్రచురణ అవుతుందనే నిర్వచనం యొక్క ప్రధాన సూత్రాన్ని ఈ రెండు క్లాజులు స్పష్టంగా వెల్లడిస్తాయి. నిషేధిత వస్తువు లేదా ప్రకటన యొక్క ముద్రణ ప్రచురణలో చేర్చబడుతుంది. కానీ ప్రచురణ అంటే కేవలం ముద్రణ మాత్రమే కాదు; ప్రచురణ అంటే సిఎల్ (ii) కింద ఆ ప్రకటనను భారతదేశం వెలుపల పంపడం, అందువల్ల, భారతదేశం వెలుపల ప్రకటనను పంపడం సమ్మిళిత నిర్వచనం పరిధిలోకి తీసుకువస్తే, అదే ప్రకటనను ఈ చట్టం వర్తించే భారతదేశ భూభాగాలలో పంపడం ప్రచురణకు సమానమనే నిర్ధారణను ప్రతిఘటించడం కష్టం. అందువలన ఎస్(2డి) సూచించిన నిర్వచనం ప్రకటన ముద్రణకు, భారతదేశంలోని ఏ ప్రాంతానికైనా పంపడానికి తగినంత విస్తృతంగా ఉందని మనకు అనిపిస్తుంది.

అది మనల్ని చట్టంలోని 3వ అధ్యాయానికి తీసుకెళ్తుంది. సెక్షన్లు 3 (సి), (డి) అనేవి మనకు సంబంధించిన నిబంధనలు. వారు దీనిని అందిస్తారు:

"3. ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి, ఏదైనా ఔషధాన్ని సూచించే లేదా ఆ ఔషధాన్ని ఉపయోగించడానికి దారితీసే విధంగా లెక్కించబడిన ఏదైనా ప్రకటన ప్రచురణలో ఏ వ్యక్తి పాల్గొనకూడదు-

(సి) స్త్రీలలో రుతుక్రమ రుగ్మత యొక్క దిద్దుబాటు; లేదా

(డి) ఈ చట్టం కింద చేసిన నియమాలలో పేర్కొనబడిన ఏదైనా వ్యాధి లేదా ఏదైనా ఇతర వ్యాధి లేదా పరిస్థితి యొక్క రోగ నిర్ధారణ, నయం, ఉపశమనం, చికిత్స లేదా నివారణ."

ప్రకటనల జాబితా (ఎగ్జిబిట్ పి-7)లో 3(సి), (డి) సెక్షన్ల పరిధిలోకి వచ్చే మందులు ఉన్నాయని కనుగొనబడింది మరియు ఇప్పుడు వివాదాస్పదం కాదు.

సెక్షన్ 7 జరిమానాను అందిస్తుంది, మరియు ఇది ఈ క్రింది వాటిని నిర్దేశిస్తుంది:

ఈ చట్టంలోని ఏవైనా నిబంధనలను ఎవరు ఉల్లంఘించినా శిక్షార్హులవుతారు.

(ఎ) మొదటి నేరం రుజువైతే, ఆరు నెలల వరకు జైలుశిక్ష లేదా జరిమానా లేదా రెండూ;

(బి) తరువాత నేరం రుజువైతే, ఒక సంవత్సరం వరకు జైలు శిక్ష లేదా జరిమానా లేదా రెండూ విధించవచ్చు."

ఒక వ్యక్తికి శిక్ష విధించే ముందు, అతని ఇంటికి తీసుకువచ్చిన ఉల్లంఘన అలవాటైన ఉల్లంఘన స్వభావంలో ఉందని చూపించాల్సిన అవసరం లేదని ఈ సెక్షన్ చూపిస్తుంది. ఒక వ్యక్తిపై నేరం రుజువైతే సెక్షన్ 7 ప్రకారం అతన్ని దోషిగా పరిగణిస్తారు. అందుకే మొదటి నేరానికి తక్కువ శిక్ష, ఉప-శ్రేణి నేరాలకు సాపేక్షంగా మరింత తీవ్రమైన శిక్ష విధించేలా శిక్షా విభాగం అవలంబించిన పథకం.

సెక్షన్ 3, సెక్షన్ 7 ప్రకారం పిటిషనర్ దోషి కాదా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు ఈ కేసు సెక్షన్ 14 కిందకు వస్తుందా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని గోయల్ వాదించారు. సెక్షన్ 3 "ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది" అనే క్లాజుతో ప్రారంభమవుతుందని, అప్పీలుదారుని కేసు సెక్షన్ 14లోని నిబంధనల కిందకు రాగలిగితే, అతనిపై సెక్షన్ 3ని ప్రయోగించలేమని ఆయన వాదించారు. ఈ వాదన సరైనదే అనడంలో సందేహం లేదు. సెక్షన్ 14 మినహాయింపులను కల్పిస్తుంది మరియు అది సూచించిన క్లాజుల పరిధిలోకి వచ్చే కేసులకు చట్టంలో ఏదీ వర్తించదని పేర్కొంది. శ్రీ గోయల్ సెక్షన్ 14 (1)(సి) పై ఆధారపడతారు, ఇది ఈ క్రింది వాటిని అందిస్తుంది:

రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్లకు లేదా రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్లకు లేదా ఆసుపత్రి లేదా ప్రయోగశాలకు పంపిణీ చేయడానికి హోల్స్ లేదా రిటైల్ కెమిస్ట్రీ మాత్రమే నిర్దేశిత పద్ధతిలో రహస్యంగా పంపి ఏదైనా ఔషధానికి సంబంధించిన ఏదైనా ప్రకటనకు ఈ చట్టంలోని ఏదీ వర్తించదు.

మిస్రీ సింగ్ పిటిషనర్ కు లేఖ రాసి మందుల జాబితాను పంపాల్సిందిగా ఆహ్వానిస్తే మిస్రీ సింగ్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కాదా అనే దానిపై పిటిషనర్ విచారణ చేస్తారని ఊహించలేదన్నది ఆయన వాదన. దీనికి సంబంధించి, మిస్రీ సింగ్ వాస్తవానికి డాక్టర్ అనంత ప్రకాశ్ వద్ద గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్నాడనే వాస్తవాన్ని ఆయన మా దృష్టికి తీసుకువచ్చారు, మరియు మిస్టర్ మిస్రీ సింగ్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ అని పిటిషనర్ భావించి ఉండవచ్చని చూపించడానికి మిస్టర్ గోయల్ ఈ వాస్తవాన్ని నొక్కి చెప్పారు. అయితే కింది ఏ కోర్టుల్లోనూ ఇలాంటి పిటిషన్ దాఖలు కాలేదు. వాస్తవానికి మిస్రీ సింగ్ గురించి గానీ, అతని ఉద్యోగం గురించి గానీ పిటిషనర్ కు ఏమీ తెలియదని రికార్డులో లేదు. అందువల్ల, మిస్రీ సింగ్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ అని పిటిషనర్ విశ్వసించి ఉండవచ్చునని గోయల్ మొదటిసారిగా మా ముందు చెప్పదలచుకున్నారు. మిస్రీ సింగ్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కాదని రుజువైందని, అందువల్ల పిటిషనర్ తన కేసు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తుందని చెప్పగలరా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతోంది. పిటిషనర్ పై మోపిన నేరాన్ని తిరిగి తీసుకురావడానికి ప్రాసిక్యూషన్ జాబితా పంపిన వ్యక్తి రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కాదని చూపించాల్సి ఉంటుంది. ఆ వాస్తవం రుజువైతే అప్పీలుదారుడు తన కేసు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తుందని కోర్టును సంతృప్తి పరచాలి. ఈ మేరకు గోయల్ ఈ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనల్లోని 6వ నిబంధనపై ఆధారపడ్డారు. రూల్ 6 ఈ క్రింది వాటిని నిర్దేశిస్తుంది.

సబ్ సెక్షన్ (సి)లో పేర్కొన్న మాదకద్రవ్యాలకు సంబంధించిన ప్రకటనలతో కూడిన అన్ని డాక్యుమెంట్లు-

సెక్షన్ 14 లోని సెక్షన్ (1) రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ లేదా హోల్ సేల్ లేదా రిటైల్ కెమిస్ట్ కు పోస్ట్ ద్వారా పంపాలి".

"అటువంటి పత్రాలు పైభాగంలో ఉండాలి" అని ఈ నియమం పేర్కొంది. చెరగని సిరాతో ముద్రించి, 'రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్లు లేదా ఆసుపత్రి లేదా ప్రయోగశాలల ఉపయోగం కోసం మాత్రమే మిస్ట్రీ సింగ్ కు పిటిషనర్ పంపిన జాబితాలో రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ల ఉపయోగం కోసం మాత్రమే అనే ప్రకటన చెరగని సిరాతో ముద్రించబడి ఉంటుంది. జాబితా ఆర్ 6 యొక్క ఆవశ్యకత యొక్క ఈ భాగానికి అనుగుణంగా ఉందని చూపించిన తర్వాత, అప్పీలుదారుని కేసు సెక్షన్ 14 (1) (సి) కిందకు వస్తుందని భావించాలని గోయల్ సూచించారు. ఈ వాదనను అంగీకరించడానికి మేము సిద్ధంగా లేము. చట్టం వర్తించే మందుల జాబితాలను పంపే వ్యక్తి తన కేసును సెక్షన్ 14 (1)(సి) పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి కొన్ని షరతులను రూల్ 6 నిర్దేశిస్తుంది. ఒక ఆవశ్యకత ఏమిటంటే, జాబితా మనం ఇప్పుడు ప్రస్తావించిన ప్రకటనను చెరగని సిరాతో ముద్రించి ఉండాలి. ఇది సూచించే మరొక ఆవశ్యకత ఏమిటంటే, జాబితాను రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ లేదా హోల్సేల్ లేదా రిటైల్ కెమిస్టు పంపాలి. ఈ ఆవశ్యకతకు సంబంధించి, రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కు గోప్యంగా పంపాలని సెక్షన్ 14 (1) (సి) ద్వారా సూచించిన చట్టబద్ధమైన నిబంధన మాకు ఉంది. ఆర్.6 సూచించిన షరతుల్లో ఒకదాన్ని పాటించినట్లుగాక సెక్షన్ 14(1)(సి) లేదా ఆర్.6 సూచించిన ఇతర షరతులు కూడా పాటించబడ్డాయనే నిర్ధారణకు దారితీయదు. అందువల్ల గోయల్ తన కేసు సెక్షన్ 14(1)(సి) కిందకు వస్తుందని వాదించడం సమంజసమని మేం భావించడం లేదు. మిస్ట్రీ సింగ్ కు మాజీ పి-7ను పంపడానికి పిటిషనర్ దాదాపు ప్రలోభాలకు లోనైన కేసు ఇది అని గోయల్ మా దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ల కోసం ఉద్దేశించినది అనే ప్రకటన ఎస్ టిలో చెరగని సిరా ఉందని శ్రీ మిశ్రా సింగ్ కనుగొన్న వెంటనే, అతను దానిని పరిశీలించడానికి శ్రద్ధ వహించాల్సిన అవసరం లేదని వాదించాడు. మరియు వాస్తవానికి దానిని అప్పీలుదారుకు తిరిగి పంపాలి. మా అభిప్రాయం

ప్రకారం ఈ వాదన బాగా ఊహించబడలేదు. మందుల ప్రభావాన్ని అనర్గళంగా ప్రచారం చేసినంత మాత్రాన అజ్ఞానులు మందులను కొనుగోలు చేసి మోసపోకుండా కాపాడటమే ఈ చట్టం ముఖ్యోద్దేశం. అందుకే వివిధ ఔషధాల లక్షణాలు, లక్షణాలను వివరించే ఔషధాల జాబితాలను రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్లు లేదా ఆసుపత్రులకు మాత్రమే పంపాలని ఈ చట్టం చెబుతోంది. అలాంటప్పుడు, పిటిషనర్ రిజిస్టర్డ్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ కాని వ్యక్తికి జాబితాను పంపినప్పటికీ, జాబితా గ్రహీత తన రక్షణలో ఉండి ఉండాల్సిందని, జాబితాను పరిశీలించకూడదని కోరడం న్యాయమైన వాదన కాదు. అందువల్ల పిటిషనర్ పై మోపిన నేరం రుజువైందని హైకోర్టు చెప్పడం సరైనదేనని మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము. ఈ శిక్షకు సంబంధించి అడిషనల్ సెషన్స్ జడ్జి పిటిషనర్ కు ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ విధించిన రూ.1,000 జరిమానాను రూ.500కు కుదించారు.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై, కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..